

Παρουσίαση: Το λάθος αστέρι

ΜΑΘΗΜΑ: ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ: ΣΠΥΡΙΔΟΥΛΑ ΔΗΜΗΤΡΟΥΚΑ

ΤΜΗΜΑ: Α'1

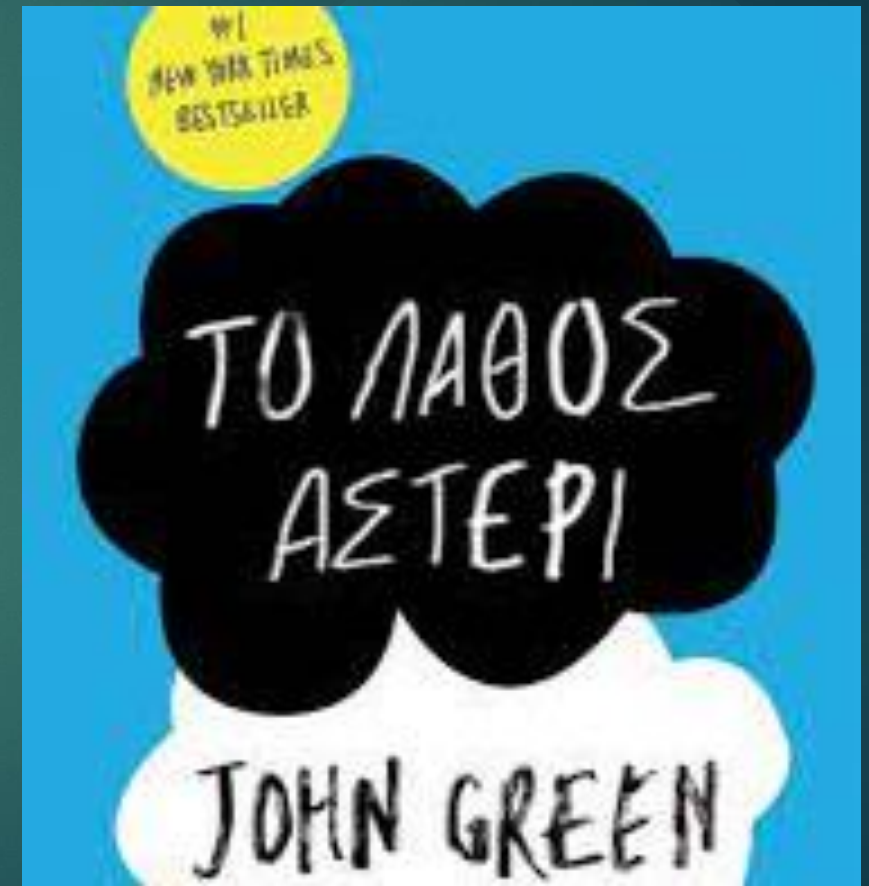
«Το λάθος αστέρι»

- ▶ Το Λάθος Αστέρι, του Τζον Γκριν, είναι ένα ρομαντικό και ταυτόχρονα κωμικό μυθιστόρημα. Το βιβλίο κυκλοφόρησε τον Ιανουάριο του 2012.
- ▶ Ο ΤΖΟΝ ΓΚΡΙΝ έχει τιμηθεί με πολλές διακρίσεις, όπως το Μετάλλιο Printz (2006) και το Βραβείο Edgar (2009). Επίσης έργα του έχουν συμπεριληφθεί στη λίστα ευπωλήτων των New York Times. Το 2014, με αφορμή την κινηματογραφική μεταφορά του βιβλίου του ΤΟ ΛΑΘΟΣ ΑΣΤΕΡΙ, επιλέχθηκε από το περιοδικό Time ως ένας από τους εκατό πιο σημαίνοντες ανθρώπους στον κόσμο. Τα βιβλία του έχουν εκδοθεί σε περισσότερες από 55 χώρες
- ▶ Ο Τζον ζει με την οικογένειά του στην Ιντιανάπολη.

Υπόθεση

- ▶ Η ιστορία εκτυλίσσεται στην σημερινή εποχή σε μια μικρή πόλη της Αμερικής, την 13^η καλύτερη πόλη της, όπως μας αναφέρει και η αφηγήτρια. Την ιστορία αφηγείται η Χείζελ Γρέις, μια έφηβη με καρκίνο στους πνεύμονες. Οι γονείς της ανησυχούσαν για εκείνη, πως δεν ήταν καλά ψυχολογικά και πως είχε κατάθλιψη. Έτσι λοιπόν την έγραψαν σε μια ομάδα υποστήριξης για εφήβους «σαν εκείνη», έφηβους δηλαδή που πάσχουν από κάποιο είδος καρκίνου. Εκεί γνωρίζει και ερωτεύεται τον Ογκάστους Γουότερς, πρώην παίκτη μπάσκετ με ακρωτηριασμένο πόδι.

Κύρια

Χέιζελ Γρέις

Ογκάστους Γουότερς

Δευτερεύοντα

Ο φίλος της Χέιζελ και του
Ογκάστους(Αιζακ)

Οι γονείς της Χέιζελ

Οι γονείς του Ογκάστους

Ο συγγραφέας Πέτερ Φαν Χάουτεν

Η βοηθός του συγγραφέα(Λίντεβιχ)

Πρόσωπα

Πρωταγωνιστές

Χείζελ Γκρέις

Η **Χείζελ** είναι η αφηγήτρια του διηγήματος. Πάσχει από καρκίνο στους πνεύμονες και κάθε μέρα είναι όλο και πιο μονή. Κάθε φορά που βγαίνει εξω βλέπει την ζωή που θα ήθελε να έχει, όλα αυτά τα ζευγάρια στη ηλικία της που είναι χαρούμενα χωρίς να τους απασχολούν προβλήματα.

Ήταν ρεαλιστική. Ήξερε ότι κάποια στιγμή η ασθένεια της θα την πάρει μακριά από τους γονείς της. Αυτός ήταν άλλωστε και ο λόγος για τον οποίο δεν είχε φίλους. Φοβόταν ότι αν φύγει και υπάρχουν άνθρωποι που την αγαπάνε, θα είναι δυστυχισμένοι μετά την απώλεια της. Έλεγε μάλιστα πως το χειρότερο πράγμα από το να έχεις καρκίνο και να ξέρεις ότι θα πεθάνεις, είναι το να έχεις ένα παιδί που να έχει καρκίνο και να ξέρεις ότι θα πεθάνει.

Πρωταγωνιστές

Ογκάστους Γουότερς

Ο **Ογκάστους** είναι ένα νεαρό αγόρι το οποίο ερωτεύεται την Χέιζελ. Έπασχε από οστεογόνο σάρκωμα με αποτέλεσμα να χάσει το πόδι του. Έβλεπε θετικά την ζωή, ήλπιζε σε κάτι καλύτερο. Ακόμα κι αν ήταν άρρωστος έκανε τα πάντα για να ζήσει έστω και την πιο μικρή σταγόνα ζωής που του απέμενε. Δεν τα παράτησε ούτε την τελευταία στιγμή. Μέχρι και τότε έδινε ζωή και ελπίδα στους ανθρώπους.

Είχε, επίσης, μια ιδιαιτερότητα. Ενώ έβαζε το τσιγάρο στο στόμα του, δεν το άναβε ποτέ. Αυτό το έκανε γιατί με αυτό το τρόπο «άφηνε τον κίνδυνο να τον αγγίξει αλλά όχι να τον καταστρέψει», όπως έλεγε και ο ίδιος.

Μηνύματα του έργου

- ▶ Το κύριο μήνυμα που θέλει να περάσει ο συγγραφέας είναι η ελπίδα. Δηλαδή ότι κάθε άνθρωπος πρέπει να έχει ελπίδα και πως αυτό είναι το μόνο που μας κρατάει ζωντανούς.
- ▶ Ειδικότερα, αναφέρεται σε παιδιά με προβλήματα υγείας που βλέπουνε μια «κανονική» ζωή που, όπως νομίζουν, δεν μπορούν να έχουν, αλλά μπορούν. Όλοι μπορούμε να κάνουμε τα όνειρα μας πραγματικότητα αρκεί να το θέλουμε και να προσπαθούμε γι' αυτό. Δεν υπάρχει δεν μπορώ, υπάρχει δεν θέλω!
- ▶ Επίσης αυτή η ιστορία μας κάνει να κατανοήσουμε το γεγονός ότι δεν είναι τα πάντα δεδομένα στην ζωή μας. Δεν είναι δεδομένο ότι όλοι οι άνθρωποι μπορούν να αναπνέουν κανονικά ή να βλέπουν το ηλιοβασίλεμα ή να ακούν τους ήχους της φύσης. Τίποτα δεν είναι δεδομένο! Οπότε μέχρι και τα πιο απλά πράγματα πρέπει να τα εκτιμάμε.

Τίτλος

- ▶ Γενικά ο τίτλος εκ πρώτης όψεως δεν μας δίνει πολλές πληροφορίες για το περιεχόμενο του βιβλίου. Στο τέλος όμως του βιβλίου ο τίτλος συνδέεται. Όχι απόλυτα αλλά συνδέεται.
- ▶ Προηγουμένως αναφέρθηκα στα μηνύματα που θέλει να περάσει το βιβλίο, δηλαδή το όφελος της ελπίδας για τον άνθρωπο. Αυτό λοιπόν συμβολίζει και ο τίτλος. Κοιτάζοντας τον ουρανό όλοι μας μπορούμε να δούμε την ομορφιά που κρύβει αυτός ο κόσμος. Έτσι και το αστέρι δείχνει την ελπίδα που κρύβεται σε κάθε άνθρωπο. Όσο για το λάθος, συμβολίζει τα όνειρα των δύο νέων που σταμάτησαν την στιγμή που ο πρωταγωνιστής έφυγε από την ζωή.
- ▶ Ο τίτλος μας δείχνει λοιπόν πως η ελπίδα είναι κάτι καλό για τους ανθρώπους, χωρίς όμως να γινόμαστε τυφλοί και να αγνοούμε τα απρόοπτα της ζωής.

- ▶ Γλώσσα: Η γλώσσα που χρησιμοποιεί ο συγγραφέας είναι απλή και κατανοητή. Μια ιδιαιτερότητα είναι πως χρησιμοποιούνται πολλές ιατρικές ορολογίες λόγο του θέματος του βιβλίου. Η γλώσσα είναι επίσης πλούσια σε σχήματα λόγου όπως μεταφορές, παρομοιώσεις, εικόνες οπτικές και ακουστικές. Μια όμορφη μεταφορά που επαναλαμβάνεται αρκετές φορές στο βιβλίο είναι «ο κόσμος δεν είναι ένα εργοστάσιο πραγματοποίησης ευχών».

Μορφή Κειμένου

- ▶ Αφηγηματικές Τεχνικές: Αφηγηματικές τεχνικές που χρησιμοποιούνται είναι η αφήγηση, όπως «Απομακρύνθηκα από τον Ογκάστους, κι εκείνος μου έδωσε ένα πεταχτό φιλί στο μέτωπο», ο διάλογος και η περιγραφή. Η αφήγηση κυριαρχεί σε όλο το έργο και είναι πρωτοπρόσωπη, καθώς η Χείζελ είναι αυτή που αφηγείται την ζωή της. Ο διάλογος κάνει το κείμενο πιο ζωντανό και φυσικά η περιγραφή μας δημιουργεί εικόνες. Μια χαρακτηριστική περιγραφή του βιβλίου είναι όταν η Χείζελ βλέπει για πρώτη φορά τον Ογκάστους. Τέλος, υπάρχει και ένα πανέμορφο κομμάτι διαλόγου μεταξύ των δυο πρωταγωνιστών, είναι σχεδόν στην αρχή της γνωριμίας τους:

« Εντάξει »

« Εντάξει »

«Ίσως το εντάξει να είναι το δικό μας πάντα»

Μορφή Κειμένου

- ▶ Ύφος: Το ύφος του κειμένου είναι μπερδεμένο. Από την μία μπορούμε να το χαρακτηρίσουμε ως ρομαντικό και χαρούμενο, άλλα από την άλλη υπάρχουν κάποιες στιγμές όπου γίνεται λυπηρό. Στην αρχή είναι λυπηρό, λόγω της κοπέλας που είναι ανίκανη να αλλάξει την θέση στην οποία βρίσκεται. Στη συνέχεια, αλλάζει διότι έχουμε την πραγματοποίηση των ονείρων της. Στο τέλος, όμως, μας δημιουργείται περισσότερη λύπη. Μπορούμε λοιπόν να πούμε πως το ύφος δεν είναι σε όλο το έργο ίδιο. Το μόνο στοιχείο που παραμένει ίδιο είναι η αυστηρότητα και η σοβαρότητα των ασθενειών των δύο νέων.

Μορφή κειμένου

Κριτική

- ▶ Διαβάζοντας το βιβλίο, τα συναισθήματα που μου δημιουργήθηκαν ήταν πολλά. Στην αρχή το βιβλίο δίνει την εντύπωση πως, ενώ η Χείζελ και οι γονείς της ανησυχούν για την υγεία της, κάποια στιγμή θα καλυτερεύσει ή θα γίνει καλά. Τελιώνοντας όμως το βιβλίο τα συναισθήματα μου ήταν λύπη για τον Ογκάστους που ενώ είχε ζωή μέσα του και ήθελε πολύ να ζήσει μια ζωή με την Χείζελ, πέθανε. Τραγική ήταν και η θέση στην οποία βρέθηκε η Χείζελ, γιατί εκείνη έμεινε πίσω, χωρίς τον έρωτα της ζωής της. Περίμενε να είναι αλλιώς τα πράγματα. Ήταν εκείνη που προετοίμαζε τους ανθρώπους γύρω της για τον δικό της θάνατο. Εκείνη που τους έλεγε πως όταν φύγει δεν θέλει να λυπούνται γι' αυτή. Εκείνη όμως δεν είχε προετοιμαστεί να χάσει τον άνθρωπο που της έδειξε, τι σημαίνει να ζεις. Έκανε ότι ονειρευόταν να κάνει στη ζωή της, μαζί του. Έτσι λοιπόν όταν της ανακοίνωσε ότι έχει λίγους μήνες ζωής, δεν τον άφησε ούτε στιγμή μόνο του. Μέχρι την τελευταία του ανάσα, ήταν δίπλα του και του κράταγε το χέρι. Το πιο συγκινητικό όμως ήταν πως ακόμα κι αν ο Ογκάστους ήταν αυτός που χρειαζόταν κάποιο να του λέει λόγια παρηγοριάς, πάντα έδινε δύναμη στην Χείζελ και της έλεγε να μην φοβάται και πως όλα θα πάνε καλά.

Κριτική

- ▶ Η καλύτερη σκηνή για μένα ήταν η τελευταία, όταν η Χείζελ διάβαζε το γράμμα που είχε γράψει ο Ογκάστους στον Φαν Χάουτεν πριν πεθάνει. Είχε γράψει αυτό το γράμμα, για να του πει να γράψει τον επικήδειο λόγο της Χείζελ, μιας και εκείνος δεν θα ήταν εκεί. Ίσως αυτή να είναι και η πιο συγκινητική σκηνή του έργου, κατά τη γνώμη μου. Ο τρόπος που μίλαγε για εκείνη, ο τρόπος που την περιέγραφε ήταν μοναδικός. Ήταν σαν να περιέγραφε ένα μικρό κοριτσάκι, που όμως ήξερε πολύ καλά την σκληρότητα του κόσμου και πως να την αντιμετωπίζει. Μέσα από αυτό το γράμμα της έλεγε πως ένιωθε για εκείνη και για όλες εκείνες τις στιγμές που είχαν μαζί. Της εξέφραζε τα συναισθήματα του και της έλεγε πως ήταν υπερήφανος που έστω και για λίγο μπήκε στην ζωή του. Ήταν γι' αυτόν ένα αστέρι στο σκοτάδι του. Ίσως και το πιο όμορφο αστέρι που είχε δει ποτέ. Αναφερόταν σε εκείνη σαν να είναι κάτι που δεν έχει ξαναδεί στην ζωή του. Τέτοια λόγια αξίζει κάθε γυναίκα να ακούει σήμερα, αύριο και πάντα.

Κριτική

- ▶ Τι θα αλλάζα; Το τέλος, ήταν κάτι πολύ λυπηρό. Το βιβλίο δεν είχε «happy end». Κι όμως δεν νομίζω ότι το τέλος θα ήταν το σημείο που θα αλλάζα. Πιστεύω πως η οσία του έργου κρύβεται στο τέλος ακόμα κι αν αυτό σημαίνει τον θάνατο του πρωταγωνιστή. Το τέλος είναι το σημείο που καταλαβαίνουμε πως ακόμα κι αν μέσα στο σκοτάδι μας υπάρξει ένα φως, ακόμα κι αν στην λύπη μας εμφανιστεί λίγη χαρά δεν πρέπει να αγνοούμε την πραγματικότητα όσο σκληρή κι αν είναι. Καλώς ή κακώς αυτή είναι η πραγματικότητα μέσα στην οποία ζούμε και πρέπει να είμαστε δυνατοί για να την αντιμετωπίσουμε. Το σημείο λοιπόν που θα αλλάζα είναι η διάρκεια που τα δύο αυτά παιδιά συνάντησαν την χαρά στην ζωή τους. Ήταν άδικο για εκείνους μπροστά σε όλα έχουν περάσει να έχουν μόνο ένα τόσο μικρό διάλειμμα ευτυχίας.

Κριτική

- ▶ Ο ήρωας που με άγγιξε περισσότερο ήταν η μαμά της Χείζελ. Αυτή η ηρωίδα μητέρα. Είχε ένα παιδί, το οποίο έχει διαγνωστεί με καρκίνο και γνώριζε ότι η ζωή της κρέμεται από μια κλωστή. Δεν τα παρατάει, μένει δίπλα στο παιδί της όσο δύσκολο κι αν είναι για εκείνη να την βλέπει να χάνει της δυνάμεις της μέρα, με τη μέρα. Είχε ονειρευτεί, όπως όλες οι μαμάδες του κόσμου, το παιδί της να μεγαλώσει, να το δει να σπουδάσει, να διασκεδάσει, να κάνει την δική του οικογένεια. Μπορούσε να συμβεί στον καθένα αλλά δεν νομίζω πως όλοι θα είχαν τέτοια δύναμη. Αντιμετώπιζε την άρνηση της κόρης της να ζήσει φυσιολογική ζωή, να κάνει φίλους για να μην τους πληγώσει. Τι έκανε; Συνέχισε να παλεύει, ακόμα κι όταν η Χείζελ της έλεγε πως ότι κι αν έκανε, η κατάστασή της δεν θα άλλαζε. Γενικά θέλει μεγάλη δύναμη να αγαπήσεις τη διαφορετικότητα του άλλου'. Αυτό ήταν και το μεγαλύτερό της κατόρθωμα. Αποδέχτηκε την κόρη της έτσι ακριβώς όπως ήταν. Έτσι αποτελεί ένα πρότυπο για την σημερινή εποχή που πολλοί άνθρωποι στρέφονται απέναντί σε κάποιους ανθρώπους μόνο και μόνο επειδή είναι λίγο διαφορετικοί από τους υπόλοιπους.

Δημιουργική ανταπόκριση: συνέχεια του έργου

- ▶ [Δημιουργική ανταπόκριση.odt](#)